

DALMACIJAVINO dd, Split
U STEČAJU
St-49/2012
Stečajna upraviteljica
Natalija Mladineo, dipl.oec.

Split, 29.12.2025.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
za
VISOKI TRGOVAČKI SUD RH
Na predmet St-49/2012

**Odgovor na žalbu V.Neveščanina, vl. Obrta Ven Marina, zastupanog po
odvjetniku Damiru Pokupecu iz Zagreba**

Navodi koje stranka u svojoj žalbi u ovom postupku iznosi, pobijaju se u cijelosti kao neosnovani.

U žalbi se ponajprije neargumentirano navodi kako je Zakon o parničnom postupku u odnosu na Stečajni zakon *lex specialis*, iako je upravo obratno.

Naime, primjena Zakona o parničnom postupku (ZPP) u odnosu na Stečajni zakon u situaciji kada je stečajni postupak nad dužnikom otvoren, je supsidijarna.

ZPP se primjenjuje kao opći propis za rješavanje sporova, ali kada se pokrene stečajni postupak, tada SZ postaje *lex specialis* (poseban zakon) koji daje prednost i uvodi specifična pravila za parnice koje utječu na stečajnu masu, poput prekida parnice, prijavljivanja tražbina (i troškova) u stečajnom postupku, ovlaštenja stečajnoga upravitelja i potrebne suglasnosti vjerovnika za značajne radnje čime se osigurava jedinstveno namirenje vjerovnika.

Ovaj stečajni postupak otvoren je rješenjem naslovnog suda dana 10.svibnja .2012.god te su otvaranjem stečajnog postupka nastupile pravne posljedice primjene SZ-a.. Istim su rješenjem stečajni vjerovnici pozvani prijaviti svoja potraživanja u predmetnom stečajnom postupku. Prvo ispitno ročište održano je 06.rujna 2012.god, a posebno ispitno ročište održano je 20.studenoga 2015.god.

Ističe se da je među strankama nesporno da je parnični postupak P-1114/98 po tužbi Dalmacijavino d.d. (protutuženik) protiv tuženika (protutužitelj) obrt Ven Marina započeo još 06.srpnja 1998.god.

Danom otvaranja stečajnog postupka nad Dalmacijavinom d.d., parnični postupak je prekinut i nastavljen pod novim brojem P-437/2013.

Dana 29.08.2014.god tadašnji punomoćnik obrta Ven Marina odvjetnik Davorko Vidović obratio se stečajnom upravitelju sa zahtjevom da se radi osiguranja sredstava potrebnih za namirenje predvidivih obveza stečajne mase u postupku P-437/2013 osiguraju sredstva u iznosu od 992.274,44 kn/131.097,45 eur na ime parbenih troškova.

Stečajni upravitelj uputio je odvjetnika Davorka Vidovića na odredbe čl.95.st.3.SZ navodeći da obrt Ven Marina ostvaruje svoja prava za isplatom parničnog troška jedino i samo ako kao stečajni vjerovnik prijavi svoja potraživanja u stečajnom postupku.

O istom se stečajni upravitelj podneskom od 19.09.2014.god očitovao naslovnom sudu.

Odvjetnik Davorko Vidović ponovo se dana 12.06.2015.god obratio naslovnom sudu i stečajnom upravitelju te ustrajao sa zahtjevom da se iz stečajne mase osiguraju sredstva u iznosu od 992.274,44 kn/131.097,45 eur za namirenje parbenog troška.

Stečajni upravitelj se na ponovljeni zahtjev očitovao navodeći da je isti u cijelosti neosnovan. Podneskom je od 17.07.2015.god izvijestio naslovni sud.

Iz navedenog tijeka razvidno je da je obrt Ven Marina (vl. Vedran Neveščanin) uredno bio upućen na odredbe Stečajnog zakona i da je suprotno izjavljenoj žalbi od 16.prosinca 2025.god i navodima sadašnjeg punomoćnika Damira Pokupeca koji ističe kako se o visini parničnog troška tek imalo odlučiti u parničnom postupku P-1114/98, već prije održavanja posebnog ispitnog ročišta imao saznanja o visini parničnog troška jer je upravo za isti iznos tadašnji zastupnik Davorko Vidović tražio osiguranje sredstava iz stečajne mase. Činjenica da još uvijek na dan pisanja podneska (29.08.2014.god) stečajnom upravitelju i naslovnom sudu, parnični postupak P-1114/98 nije bio pravomoćno okončan, nije priječila vjerovnika obrt Ven Marina da sa naslova predvidivog parničnog troška prijavi svoju tražbinu na posebnom ispitnom ročištu koje je održano 20.studenog 2015.god.

Sukladno odredbama SZ-a vjerovnici stečajnoga dužnika mogu ostvariti svoje tražbine prema dužniku jedino u okviru stečajnoga postupka. Ako vjerovnik svoju tražbinu nije prijavio u stečajni postupak, takve tražbine se u okviru parničnoga postupka više ne može ostvariti.

Sukladno čl. 165. SZ-a, kao i sudskoj praksi VTS-a označenoj u odlukama PŽ-1754/2021 i PŽ-4058/2019 i dr., vjerovnik naknadu troška koji je nastao do prekida parnice odnosno otvaranja stečaja može samo ostvariti kao stečajni vjerovnik dok trošak koji bi nastao nakon nastavka parnice može ostvariti kao vjerovnik stečajne mase. Sukladno SZ-u, rok za prijavu tražbine je određen rješenjem o otvaranju stečajnoga postupka. Dakle, ako vjerovnik u roku određenom rješenjem o otvaranju stečajnoga postupka ne prijavi svoju tražbinu s osnove troška koji je nastao do otvaranja stečajnoga postupka, takav trošak neće moći naplatiti od stečajnog dužnika.

Glede svoje tražbine koja se tiče parničnih troškova nastalih do otvaranja stečaja, stranka Ven Marina je imala položaj stečajnoga vjerovnika, ali taj položaj nije nikada iskoristila jer tražbinu – parnični trošak nije prijavila nakon donošenja rješenja o otvaranju stečaja što je navedeno više puta u ovom postupku, u završnom diobenom popisu stečajne upraviteljice, kao i u rješenju Trgovačkoga suda u Splitu od 08. prosinca 2025. s meritornim obrazloženjem.

Dakle, iz izloženoga je vidljivo da je neutemeljen navod u žalbi kojim se tvrdi da „Prvostupanjski sud postupava protuzakonito (protivno odredbama Zakona o parničnom postupku) umanjujući troškove postupka na način da ih dijeli na one koji su nastali prije i poslije otvaranja stečajnoga postupka“ jer sud postupava pravilno i zakonito s obzirom da ovdje upravo primjenjuje odredbe SZ-a koji se primjenjuju kao *lex specialis* i to one odredbe koji razgraničavaju tretman troškova koji se nastali do otvaranja stečajnoga postupka od onih koji su nastali poslije otvaranja toga postupka. Neosnovan je i navod da se ovakvim postupanjem krše prava stranke iz čl. 29., st. 1. Ustava RH kojim se jamči pravo na pravičan postupak i čl. 6., st. 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Upravo, suprotno, polazi se od osnovnih načela stečajnoga postupka, a to je, među ostalim i zaštita stečajne mase od umanjenja koja bi se ostvarila neprovođenjem odredbi SZ-a, a koje ne određuju jednak tretman parničnih troškova prije pokretanja i nakon pokretanja stečajnoga postupka.

U ovom slučaju, stranka – Ven Marina imala je mogućnost prijave svojih tražbina poslije otvaranja stečajnog postupka jer je na to u više navrata bila upućena od strane stečajnog upravitelja i jer su u stečajnom postupku održana dva ročišta za ispitivanje tražbina stečajnih vjerovnika (ispitno ročište 06.rujna 2012.god i posebno ispitno ročište 20.studenoga 2015.god), a što ona nije napravila, a na tu se činjenicu osvrnula i stečajna upraviteljica kao i Trgovački sud u svom rješenju od 08. prosinca 2025.

Iz svih pobrojanih razloga, predlaže se da navedena žalba bude odbijena kao neosnovana.

**Stečajna upraviteljica:
Natalija Mladineo, dipl.oec.**